

Hollókői húsvét

Húsvétkor manapság nem divat az otthon ülés, a locsolók várása. A családok nagy része rokont látogat, vagy elutazik egy kellemes helyre. A szüleimmel és a testvéremmel az utóbbit választottuk, és hétfőn meg se álltunk Hollókőig.

A palócok kis falujában Jézus feltámadásának ünnepén nagy a multság- és a tömeg. Úgy terveztük, hogy a déli harangszóra odaérünk, de a már említett nagy tömeg miatt ez nem sikerült. Kilométeres sor, felmelegedett motorháztető, tolakodó autósok - ez jellemezte utunkat 6 km-en át. Mivel későn érkeztünk, lemaradtunk a szentmiséről, néhány hagyományőrző együttesről és a Dűvő népzenekearról. Szerencsére nem csak ennyi programot kínált a csodálatos falu. Múzeumok, táncegyüttesek, vásári komédia, tombolahúzás várta a nagyérdeműt.

Legjobban a Csík zenekart vártam. A Jóisten viszont nem adta olyan könnyen a kecskeméti bandát. Mihelyst nekiláttak, az eső is eleredt. Hirtelen mindenki elbújt a sátrak alá, kocsmákba, fogadókba, a kevésbé kitartóak hazamentek. Nagyon elkeseredtem, hogy nem hallhatom élőben az általam nagyon kedvelt népi zenekart. Már indulni készültünk, amikor a fülünkbe jutott, hogy lesz koncert! Így egy kicsi teremben, családi hangulatban meghallgathattam az egyik kedvenc számomat, a sokak által ismert Most múlik pontosan című Quimby feldolgozást. Ezért megérte a várakozás, a tömeg, a szomorkodás. Minden. Igazi megtisztulás volt számomra. A vastaps kevés a jó muzsikáért, de ezt adhattam nekik érte.

Életem egyik legemlékezetesebb húsvét hétfőjeként fogok gondolni 2009. április 13-ára. Aki tudja, keresse fel ezt a picit falut, ahol nem a mában, hanem egy kicsit a múltban érezhettem magam a régi parasztházak között! Remélem, hogy ez nem „múlik most, pontosan most”...

Bajzát Ágnes 9. D
Ady Endre Gimnázium
Felkészítő tanár: Kluka Hajnalka